

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 7 lutego 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi stwierdził likwidację niepodjętego depozytu w postaci środków pieniężnych należących do zmarłego P. C., w kwocie 152,53 zł wraz z odsetkami od tej sumy, znajdujących się w posiadaniu Domu Pomocy Społecznej - Zgromadzenia Sióstr Służebniczek (...). im. bł. E. B. w Ł. stycznia 2015 roku. W treści uzasadnienia podniesiono, że w sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 18 października 2006 roku

o likwidacji niepodjętych depozytów (Dz. U. z 2006 roku, Nr 208, poz. 1537 ze zm.), regulującej zasady i tryb likwidacji niepodjętych depozytów. Osoba zmarła - P. C., przed śmiercią zamieszkujący w Domu Pomocy Społecznej - Zgromadzenia Sióstr Służebniczek (...). im. bł. E. B. w Ł., złożył u obecnego posiadacza, którym jest Dom Pomocy Społecznej - Zgromadzenie Sióstr Służebniczek (...). im. bł. E. B. w Ł. należące do niego pieniądze w kwocie 152,53 zł, które następnie były i są trzymane na koncie depozytowym zmarłej osoby. Osoby zainteresowane zostały wezwane do udziału w sprawie poprzez wywieszenie wezwania na tablicy ogłoszeń sądowych. W określonym miesięcznym terminie nie zgłosiły się osoby zainteresowane. Sąd Rejonowy uznał, że okoliczności przedmiotowej sprawy wskazują na wypełnienie wszystkich wymogów by stwierdzić likwidację niepodjętego depozytu.

Apelację od powyższego postanowienia wywiódł wnioskodawca, zaskarżając orzeczenie w części zasądzającej odsetki od kwoty 152,53 zł. Zarzucił naruszenie przepisów ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów w szczególności art. 5 ust 1 ustawy, oraz wniósł o uchylenie postanowienia w części zasądzającej odsetki od kwoty 152,53 zł. W uzasadnieniu apelacji skarżący podniósł, że Dom Pomocy Społecznej Zgromadzenia Sióstr Służebniczek (...) im. bł. E. B. w Ł. przekazał depozyt pieniężny w kwocie 152,53 zł, do banku, na rachunek sum depozytowych. Środki zgromadzone w banku na rachunku sum depozytowych są nieoprocentowane. Dom Pomocy Społecznej nie dysponował tymi środkami. Art. 5 ust. 1 ustawy z 18 października 2006 roku o likwidacji niepodjętych depozytów (Dz. U. Nr 208, poz. 1537 z późn. zm.) stanowi, że z chwilą likwidacji depozytu na Skarb Państwa przechodzą wszelkie korzyści i ciężary jakie przyniósł od dnia, w którym znalazł się w dyspozycji przechowującego depozyt. Depozyt w kwocie 152,53 zł nie przyniósł korzyści w postaci odsetek od tej sumy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zaskarżone postanowienie podlega uchyleniu.

Stosownie do treści art. 379 punkt 5) k.p.c. nieważność postępowania zachodzi jeżeli strona została pozbawiona możliwości obrony swych praw. Należy podkreślić, że Sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji; w granicach zaskarżenia bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania. (art. 378 § 2 k.p.c.).

Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie bez udziału prawidłowo oznaczonego uczestnika postępowania. Z treści wniosku wynika, że uczestnikiem postępowania w niniejszej sprawie powinna być siostra zmarłego E. S.. Skoro zmarły był kawalerem, siostra może należeć do kręgu osób dziedziczących po nim. Jest ona zainteresowaną w sprawie w rozumieniu art 510 § 1 k.p.c.

Ponadto, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 18 października 2006 roku o likwidacji niepodjętych depozytów z chwilą likwidacji niepodjętego depozytu na Skarb Państwa przechodzą wszelkie korzyści i ciężary, jakie przyniósł od dnia, w którym znalazł się w dyspozycji przechowującego depozyt (art. 5 ust 1 ustawy). Depozyt, który przeszedł na własność Skarbu Państwa, przechowujący depozyt przekazuje naczelnikowi właściwego urzędu skarbowego (art. 10 ustawy). Zatem uczestnikiem postępowania likwidacyjnego powinien być również Skarb Państwa reprezentowany przez naczelnika właściwego urzędu skarbowego.

Wnioskodawca w treści wniosku oznaczył osobę uprawnioną do odebrania depozytu, wykazując pokrewieństwo łączące ją ze zmarłym. W tej sytuacji pominięcie siostry zmarłego jako uczestnika postępowania (jej dane jak i adres wynikają z wniosku i dokumentów załączonych do wniosku) oraz niedoręczenie jej odpisu wniosku, winno skutkować

stwierdzeniem naruszenia jej praw i w konsekwencji pociągać za sobą nieważność postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 1966 roku (III CR 78/66, L.).

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie, zniósł postępowanie w sprawie i przekazał sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy przeprowadzi postępowanie z udziałem E. S., Skarbu Państwa, za którego działa właściwy Naczelnik Urzędu Skarbowego.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy na podstawie przepisu art. 386 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.